

ਯੇਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਤੇ ਲਾਓਡੀਕੀਆਈ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੀ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸੀਆ - ਸੰਖਿਆ ਸੈਂਤੀ

Jeff Pippenger

2026-01-29

ਨੰਬਰ ਸੈਂਤੀ

ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ, ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਦਾ “ਕੋਲਾਹਲ,” ਜਦ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਰਤਨਾਂ ਨੂੰ ਖਲਲ ਪਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਲਰ ਨੇ ਰਤਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪੁਕਾਰਿਆ ਸੀ, “ਆਓ ਅਤੇ ਵੇਖੋ।” ਮਸੀਹ, ਯੂੜ-ਬਰਸ਼ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਝਾੜੂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਕੂੜਾ-ਕਰਕਟ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਸਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਰਤਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਇੱਕ ਕਾਫ਼ੀ ਵੱਡੇ ਸੰਦੂਕ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਮਿਲਰ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਿਆ, “ਆਓ ਅਤੇ ਵੇਖੋ।” ਜਦ ਮਸੀਹ ਆਪਣਾ ਝਾੜੂ-ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਮਰਾ ਖਾਲੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਿਲਰ ਨੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇੱਕ “ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁਲਿਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖ਼ਲ ਹੋਇਆ, ਤਦ ਸਭ ਲੋਕ ਉਥੋਂ ਨਿਕਲ ਗਏ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ, ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਯੂੜ-ਬਰਸ਼ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ, ਖਿੜਕੀਆਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ, ਅਤੇ ਕਮਰੇ ਵਿਚੋਂ ਯੂੜ ਅਤੇ ਕੂੜਾ-ਕਰਕਟ ਨੂੰ ਬਰਸ਼ ਨਾਲ ਸਾਫ਼ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ।”

ਯੂੜ ਦਾ ਝਾੜੂ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖ਼ਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। 2023 ਵਿੱਚ ਯੂੜ ਦਾ ਝਾੜੂ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਖਾਲੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖ਼ਲ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਚਲਾਹਟ ਟੁੱਟ-ਫੁੱਟ ਕੇ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। 2012 ਦੀਆਂ ਹੱਥਕੁਕ ਦੀਆਂ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਸੱਚਾਈਆਂ ਕੂੜੇ-ਕਰਕਟ ਵਿੱਚ ਦੱਬੀਆਂ ਪਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਕਮਰਾ ਖਾਲੀ ਸੀ। ਯੂੜ ਦਾ ਝਾੜੂ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਛਾਜ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਛਾਜ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਖਲਿਹਾਣ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਫ਼ ਕਰੇਗਾ।

ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਲਈ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ; ਪਰ ਜੇ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਜੁੱਤੀਆਂ ਚੁੱਕਣ ਦੇ ਭੀ ਮੈਂ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਾਂ; ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅੱਗ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਵੇਗਾ; ਜਿਸ ਦਾ ਸੁਪ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਖਲਿਹਾਣ ਨੂੰ ਭਲੀ-ਭਾਂਤ ਸਾਫ਼ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗੰਹੂ ਨੂੰ ਕੋਠੇ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕਰੇਗਾ; ਪਰ ਭੂਮੇ ਨੂੰ ਉਹ ਅਣਬੁੱਝ ਅੱਗ ਨਾਲ ਸਾੜ ਦੇਵੇਗਾ। ਤਦ ਯਿਸੂ ਗਲੀਲ ਤੋਂ ਯੂਹੰਨਾ ਕੋਲ ਯਰਦਨ ਉੱਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਲਈ ਆਇਆ। ਮੱਤੀ 3:11-13.

ਗਲੀਲ ਇੱਕ ਮੋੜ-ਬਿੰਦੂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਯਰਦਨ ਦਾ ਉਹ ਸਥਾਨ ਜਿੱਥੇ ਯਿਸੂ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਲਈ ਆਏ ਸਨ ਬੇਬਾਬਰਾ ਕਹਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਘਾਟ ਰਾਹੀਂ ਪਾਰ ਉਤਰਨਾ,” ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਥਾਂ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨੇ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਾਰ ਉਤਰਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਿਆ, ਤਦ ਉਹ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਬਣੇ। ਗਲੀਲ, ਯਰਦਨ, ਬੇਬਾਬਰਾ ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦਾ ਮਸੀਹ ਬਣਨਾ—ਇਹ ਸਭ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ-ਕਾਲ ਦੇ ਬਦਲਾਅ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹੀ ਉਹ ਗੱਲ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਵੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਫ਼ਿਲਾਦੇਲਫ਼ੀਆਈਆਂ ਲਈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਫ਼ਿਲਾਦੇਲਫ਼ੀਆ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਲਿਖੋ; ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਉਹ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ, ਜੋ ਸੱਚਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਦਾਉਦ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਹੈ, ਜੋ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ; ਅਤੇ ਬੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਦਾ; ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ: ਵੇਖ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ: ਕਿਉਂਕਿ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਥੋੜ੍ਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 3:7, 8.

ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਨੇ "ਦਰਵਾਜ਼ਾ" "ਖੋਲ੍ਹਿਆ" ਅਤੇ "ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ," ਤਾਂ ਉਹ ਕਮਰਾ "ਉਸ ਦਾ ਕਮਰਾ" ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ "ਆਪਣੇ ਅੰਨ ਮੰਢਣ ਵਾਲੇ ਫਰਸ਼" ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਫਰਸ਼ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਕਮਰਾ ਹੈ।

"ਕਫ਼ਰਨਾਹੁਮ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਆਪਣੀਆਂ ਆਉਣ-ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ 'ਉਸ ਦਾ ਆਪਣਾ ਸ਼ਹਿਰ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਇਹ ਗਲੀਲ ਦੀ ਝੀਲ ਦੇ ਕੰਢੇ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਗਿਨੇਸਰਤ ਦੇ ਸੁੰਦਰ ਮੈਦਾਨ ਦੀਆਂ ਸਰਹੱਦਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ, ਜੇਕਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ।" *The Desire of Ages*, 252.

ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਗੌਹੁ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਘਾਹ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਸਾੜਣ ਲਈ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਗਲੀਲ, ਯਰਦਨ, ਬੇਥਾਬਰਾ, ਬਪਤਿਸਮਾ, ਯੂਹੰਨਾ ਤੋਂ ਯਿਸੂ ਵੱਲ ਦਾ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਜਿਸ ਯੁਗ-ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਬਦਲਾਅ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਲਾਉਦਿਕੀਆ ਦੀ ਸੰਘਰਸ਼ਸ਼ੀਲ ਕਲੀਸੀਆ ਤੋਂ ਫਿਲਾਦੈਲਫੀਆ ਦੀ ਜਿੱਤਮਾਨ ਕਲੀਸੀਆ ਵੱਲ ਦੇ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜੁਲਾਈ 2023 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਗਿਆ। ਮਿਲਰ ਨੇ 18 ਜੁਲਾਈ, 2020 ਦੀ ਗਹਿਮਾ-ਗਹਮੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮੁੰਦ ਲਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ, ਤਾਂ ਕੋਠੜੀ ਮਨੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਸੀ; ਸੱਚਾਈ ਭ੍ਰਮ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦੱਬੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੁੜ-ਝਾੜੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਖਿੜਕੀਆਂ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕੁੜਾ-ਕਰਕਟ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਝਾੜਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

"ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਸੁਪ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਖਲਿਹਾਣ ਨੂੰ ਭਲੀ-ਭਾਂਤਿ ਸਾਫ਼ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਗੌਹੁ ਨੂੰ ਕੋਠੇ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕਰੇਗਾ।" ਮੱਤੀ 3:12. ਇਹ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭ੍ਰਮੀ ਨੂੰ ਗੌਹੁ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਤਾੜਨਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਆਤਮ-ਧਰਮੀ ਸਨ, ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਭਰਿਆ ਜੀਵਨ ਮੰਨਣ ਲਈ ਸੰਸਾਰ-ਪ੍ਰੇਮ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਯਿਸੂ ਤੋਂ ਮੁੜ ਗਏ। ਅੱਜ ਵੀ ਬਹੁਤੇ ਇਹੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਉਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਫ਼ਰਨਹੁਮ ਦੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ-ਘਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੇਲਿਆਂ ਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਦਿਲ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਪੂਰਨ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਉਹ ਆਤਮ-ਇਨਕਾਰ ਵਾਲੇ ਇਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲੈਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਰੁੱਸ ਕੇ ਦੂਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਚੇਲੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ, 'ਇਹ ਗੱਲ ਕਠਿਨ ਹੈ; ਇਸ ਨੂੰ ਕੌਣ ਸੁਣ ਸਕਦਾ ਹੈ?'" *The Desire of Ages*, 392.

2023 ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨ, ਜੋ 2024 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਛੂਹਦਾ ਹੈ, ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਗੋਤ ਦਾ ਸਿੰਘ ਆਪਣੀ ਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਖੋਲ੍ਹਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਗਿਆ। ਦਾਨੀਏਲ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਮੁਹਰ-ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅ ਵਾਲੀ ਪਰਖ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਫਿਰ ਤਿੰਨ ਪਰਖਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਸਨ, ਜੋ "ਸੁੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਚਿੱਟੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਪਰਖੇ ਗਏ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਦਾਨੀਏਲ, ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਰਾਹੀਂ ਚਲਾ ਜਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਚਨ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਬੰਦ ਅਤੇ ਮੁਹਰਬੰਦ ਰਹਿਣਗੇ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਚਿੱਟੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਪਰਖੇ ਜਾਣਗੇ; ਪਰ ਦੁਸ਼ਟ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਹੀ ਕਰਨਗੇ; ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਾ ਸਮਝੇਗਾ; ਪਰ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਸਮਝਣਗੇ। ਦਾਨੀਏਲ 12:9, 10.

ਪਹਿਲਾ ਦੂਤ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਿਆ ਪਾਪੀ ਅੰਗਣ ਵਿੱਚ ਬਲਿਦਾਨ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਲਹੂ ਦੁਆਰਾ ਧਰਮੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਫਿਰ ਉਸ ਲਹੂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੇ ਪਵਿੱਤ੍ਰੀਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਗਣ ਤੋਂ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਲਹੂ ਦੀ ਧੋਵਣ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਸੁੱਧ ਚਿੱਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਧਰਮਿਕਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਲਹੂ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਬਚਨ ਨਾਲ ਜਿੱਤ ਹਾਸਲ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਬਾਬਲ ਦੇ ਹੋਰ ਸਭ ਗਿਆਨੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਦੱਸ ਗੁਣਾ ਉੱਤਮ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੀਜੀ ਪਰਖ ਉਹ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਅਤਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਮਹਿਮਾਵਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗਿਆਨੀ ਕਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਹੋਰ ਵਰਗ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤੀਜੀ ਪਰਖ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਪਰਖ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਬੁਲਾਹਟ ਹੈ ਕਿ ਨੀਹਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜ ਆਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਗਲੇ ਪੈੜੇ ਵਿੱਚ ਮੰਦਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਗਲਾ ਪੈੜਾ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਵੱਖਰੇਪਣ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਕਸੌਟੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

2023 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਦੂਤ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਇਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ 11 ਅਗਸਤ 1840 ਨੂੰ ਆਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਦੂਜੇ ਹਾਏ ਦੇ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਲੈ ਕੇ ਉਤਰਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 9/11 ਉੱਤੇ ਵੀ ਉਤਰਿਆ ਸੀ, ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਦੇ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ਰਾਹਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜ ਆਉਣ ਦੀ ਬੁਲਾਹਟ ਲੈ ਕੇ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਨੀਹਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਗਈਆਂ ਜਦੋਂ 11 ਅਗਸਤ 1840 ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਹਾਏ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਦਸ ਦਾ ਦੂਤ ਉਤਰਿਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਅਠਾਰਾਂ ਦੇ ਦੂਤ ਦੇ ਉਤਰਨ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਦੇ ਆਗਮਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਰੂਪ ਬਣਦਾ ਹੋਇਆ।

ਯੋਸਿਯਾਹ ਲਿਚ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜੋ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਨੀਹ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। “ਯੋਸਿਯਾਹ” ਨਾਮ ਦਾ ਅਰਥ “ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਨੀਹ” ਹੈ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜਾ ਯੋਸਿਯਾਹ ਯੋਸਿਯਾਹ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੂਸਾ ਦੇ ਸ਼ਾਪ ਦੀ ਉਸ ਖੋਜ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਮਲਬੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੱਬਿਆ ਪਿਆ ਸੀ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਮਿਲਰ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਉਸ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਦੱਬੇ ਹੋਏ ਸਨ।

ਰਾਜਾ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਮਿਰਿੱਦੇ ਵਿੱਚ ਮਰ ਗਿਆ, ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਸੋਲ੍ਹਵੇਂ ਦਾ ਆਰਮਾਗੌਦੋਨ ਹੈ। ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਦੀ ਸੁਧਾਰ-ਚਲਵਾਈ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਬੀ ਦੁਆਰਾ ਉਚਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਯਰੋਬਾਅਮ ਨੇ ਬੇਬੇਲ ਅਤੇ ਦਾਨ ਵਿੱਚ ਦੋ ਜਗਵੇਦੀਆਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਬੀ ਗਏ ਅਤੇ ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜਾ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈ ਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੁਧਾਰ-ਚਲਵਾਈ ਵੀ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਹੀ ਹਿੱਸਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਰਾਜਾ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਠੀਕ ਉਸੇ ਜਗਵੇਦੀ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਬੀ ਨੇ ਦੁਸ਼ਟ ਰਾਜਾ ਯਰੋਬਾਅਮ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਨੀਹ, ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਲਗਭਗ 340 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਜਾਗਰਣ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵੇਦੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਿੱਥੇ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਨਬੀ ਨੇ ਰਾਜਾ ਯਾਰਾਬੋਆਮ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ, ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਨੇ ਉਸ ਵੇਦੀ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਰੇਗਾ। ਯਾਰਾਬੋਆਮ ਦੀਆਂ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਵੇਦੀਆਂ ਯਹੂਸਲਮ ਦੇ ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਵਕ ਨਕਲਾਂ ਸਨ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਕਿ ਯਾਰਾਬੋਆਮ ਨੇ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਦੇ ਦਿਨ ਵੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ। ਇਹ ਕਰਦਿਆਂ, ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਉਹੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਹਾਰੂਨ ਨੇ ਸੁਨਹਿਰੇ ਬੱਛੜੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਰੂਨ ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਨੀਹ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਵਾਪਰੀ ਜਦੋਂ ਮੂਸਾ ਵਿਵਸਥਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੀਹ ਹੈ।

ਹਾਰੂਨ ਦਾ ਵਿਦ੍ਰੋਹ ਇੱਕ ਆਧਾਰਭੂਤ ਵਿਦ੍ਰੋਹ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੁੜ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੇਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਯਰੋਬਾਅਮ ਨੇ ਉੱਤਰੀ ਦਸ ਕਬੀਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸਰਾਏਲ ਵਜੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ। ਮੂਸਾ ਨੇ ਹਾਰੂਨ ਨੂੰ ਝਿੜਕਿਆ, ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਮਸੀਹ ਓਮੇਗਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਲਫ਼ਾ, ਅਰਥਾਤ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਹਾਰੂਨ ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਇਸ ਆਧਾਰਭੂਤ ਵਿਦ੍ਰੋਹ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਰਗਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਵਰਗ ਉਹ ਵੀਰ ਹਨ ਜੋ ਮੂਸਾ ਦੇ ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹੇ—ਲੇਵੀ। ਰਾਜਾ ਯਰੋਬਾਅਮ ਅਤੇ ਯਹੂਦਾ ਤੋਂ ਆਇਆ ਨਬੀ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਦੇ ਆਧਾਰਭੂਤ ਵਿਦ੍ਰੋਹ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦੋ ਵਰਗ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਲੇਵੀ ਹੀ ਵੀਰ ਹਨ।

ਯਰੋਬਾਅਮ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਯਹੂਦਾ ਤੋਂ ਆਏ ਨਬੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਠਪਕਾਰਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਐਸੇ ਰਾਜੇ ਬਾਰੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ “ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ”—ਯੋਸ਼ੀਆਹ—ਹੋਵੇਗਾ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਸ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਗਰਤੀ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ,

ਤਾਂ ਮੂਸਾ ਦਾ ਸ਼ਾਪ ਲੱਭਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਚਨਾਂ ਦੇ ਪਾਠ ਨੇ ਉਸ ਜਾਗਰਤੀ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਬਖਸ਼ੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਯੋਸ਼ੀਆਹ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇੱਕ ਐਸੀ ਜਾਗਰਤੀ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੂਸਾ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਲੱਭੇ ਜਾਣ ਉੱਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਰਾਜਾ ਯਰਬੁਆਮ ਦੀ ਕਥਾ ਵਿੱਚ ਮੂਲਭੂਤ ਬਗਾਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਯਹੂਦਾ ਤੋਂ ਆਏ ਉਸ ਨਬੀ ਦੁਆਰਾ ਵੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਰਬੁਆਮ ਦੀ ਮੂਲਭੂਤ ਬਗਾਵਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਦਿਵਯ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਯਹੂਦਾ ਵਾਪਸ ਮੁੜਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿਹੜੇ ਰਾਹ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਯਹੂਦਾ ਤੋਂ ਆਇਆ ਨਬੀ ਯਰਬੁਆਮ ਦੀ ਠਹਿਰਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੇਬੇਲ ਦੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦਾ ਨਿਯੋਜਤਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮਤ ਉੱਤੇ ਮੋਹਰ ਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਬੀ ਗਧੇ ਅਤੇ ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਰ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦੀ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ, ਦੂਜੇ ਹਾਏ ਦੀ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ, ਅਤੇ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀਆਂ ਨੀਂਹਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਜੋਸਾਇਆ ਲਿਚ ਨੇ 1838 ਵਿੱਚ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਤੋਂ ਦਸ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਗਣਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸੁਧਾਰਿਆ ਅਤੇ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਉਹ ਦਿਨ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਓਟੋਮਨ ਸਰਵੇਚਤਾ ਸਮਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਦੂਜੇ ਹਾਏ ਦੀ ਇਸਲਾਮ ਸੰਬੰਧੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ।

ਰਾਜਾ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਅੰਤਿਮ ਜਾਗਰਣ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਰ ਨਬੀ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਵੀ ਸਿੱਧੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਰਾਜਾ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਅੰਤਿਮ ਜਾਗਰਣ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੁਧਾਰ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਯੋਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਉਸ ਅੰਤਿਮ ਜਾਗਰਣ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਦਾ ਜਾਗਰਣ ਦੇ ਪੜਾਅ ਵਿੱਚ ਸੀ; ਉਹ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਫਿਰ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਮੁਹਰ-ਖੁਲਾਸਾ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਹੋਰ ਗਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਦੋ ਪੜਾਅ ਮੁੱਢਲੀ ਅਤੇ ਪਿੱਛਲੀ ਵਰਖਾ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਯੋਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤਾਂ ਦੇ ਕਰਤੱਬ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ।

ਹਾਰੂਨ ਦੇ ਮੂਲਭੂਤ ਬਗਾਵਤਾਂ ਤੋਂ, ਰਾਜਾ ਯਰਬੁਆਮ ਅਤੇ ਯਹੂਦਾ ਤੋਂ ਆਏ ਨਬੀ ਤੋਂ ਰਾਜਾ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਤੱਕ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਲਿਚ ਤੱਕ, ਉਹ ਮੂਲਭੂਤ ਪਰਖ ਸੰਬੰਧੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੂਲਭੂਤ ਪਰਖ ਪਹਿਲੀ ਪਰਖ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਖਰ-ਪੱਥਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੰਦਰ ਦੀ ਪਰਖ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੀਜੀ ਪਰਖ, ਨਿਰਣਾਇਕ ਪਰਖ, ਆ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ।

ਸੁਨਹਿਰੀ ਬੱਛੜੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਬੇਬੇਲ ਅਤੇ ਦਾਨ ਵਿੱਚ ਯਰਬੁਆਮ ਦੀਆਂ ਵੇਦੀਆਂ ਤੱਕ, ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਯੋਸ਼ੀਆ ਤੱਕ, ਫਿਰ ਜੋਸ਼ੀਆ ਲਿਚ ਤੱਕ—ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਾਲੇ ਪੈਰ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਐਸੀ ਲੜੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ 9/11 ਦੀ ਮੂਲਭੂਤ ਪਰਖ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ 9/11 ਉੱਤੇ ਨਿਊਯਾਰਕ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਇਮਾਰਤਾਂ ਢਹਿ ਪਈਆਂ, ਤਾਂ ਤੀਸਰੇ ਹਾਏ ਦੀ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੇ ਉਸ ਪਰਖ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਈ ਜੋ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਮੂਲਭੂਤ ਰਾਹਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜ ਆਉਣ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਅਤੇ 9/11 ਦੀ ਸਮਾਨਾਂਤਰਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਸਟ ਲਈ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਚੁਣਦਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਸੜਯੰਤਰ ਸਿਧਾਂਤ—ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ—ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਨ, 9/11 ਵਿੱਚ ਅਲ ਕਾਇਦਾ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਅਲ ਕਾਇਦਾ ਦਾ ਅਰਥ "ਬੁਨਿਆਦ" ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, 1989 ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸੰਗਠਨ ਵਜੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ—ਅਸਲ ਵਿੱਚ 11 ਅਗਸਤ, 1988 ਨੂੰ।

ਜੇ ਨੀਹਾਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਪ੍ਰਤੀਕਵਾਦ ਬਾਰੇ ਇਹ ਵੇਰਵੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੱਥੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 9/11 ਉੱਤੇ ਪਹਿਲੇ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਨੀਹਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਦੂਜੇ ਕਦਮ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਚੋਟੀ ਦਾ ਪੱਥਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੰਦਰ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੀਜਾ ਕਦਮ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਹੈ। 9/11 ਤੋਂ ਐਤਵਾਰ ਦੇ

ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟਾਂ ਵੱਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਆਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਘਰ ਲਈ ਉਹ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਅਤੇ ਤਦ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਨੂੰ ਲੰਘਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਜਿਵੇਂ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਮੁਸਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਅਰਸੇ ਦੌਰਾਨ ਮਰ ਗਏ ਸਨ।

9/11 ਦੀ ਤੀਜੀ ਹਾਏ, 11 ਅਗਸਤ 1840 ਦੀ ਦੂਜੀ ਹਾਏ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਵ-ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਦੋਵੇਂ ਵੇਮਾਰਕ ਖੇਤੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਬਾਈਬਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਮੋਹਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਪਸ਼ੂ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਸਿੰਘ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਗੋਤ ਦੇ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਾਲਸਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਉਹ ਸਿੰਘ ਹੈ, ਅਤੇ ਯਹੂਦਾਹ ਤੋਂ ਆਇਆ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਬੀ ਖੇਤੇ ਅਤੇ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਰ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਬੇਲ ਦੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸੇ ਹੀ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਹ 9/11 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚ ਮਰਿਆ, ਜੋ ਖੇਤੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਿੰਘ ਤੱਕ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਅਵਧੀ ਹੈ। ਉਹ ਪਰਖ ਦੀ ਅਵਧੀ ਬੇਬੇਲ ਦੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦੀ ਕਬਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਯਹੂਦਾਹ ਤੋਂ ਆਏ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਬੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹੀ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਸੀ।

ਯਰੋਬਾਅਮ ਦਾ ਰਾਜ, ਜੋ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਇੱਕ ਨਕਲੀ ਨਕਲ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਸਥਿਤ ਹਨ, ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਹੁਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਅਤੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਦੇ ਬੰਦ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਣੀ ਵਾਚਾਈ ਪਹਿਚਾਣ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ 9/11 ਤੋਂ ਸੰਡੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੱਕ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਯਹੂਦਾਹ ਦਾ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਨਬੀ ਉਸੇ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਬੇਲ ਦੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਦਫ਼ਨਾਏ ਗਏ ਸਨ।

ਸਾਰਿਆਂ ਪੱਖੋਂ ਰਾਜਾ ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਰਾਜਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਮਿਰਿੱਦੇ ਵਿੱਚ ਮਰ ਗਿਆ, ਜੋ ਆਰਮਾਗੇਦੋਨ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਿੱਧਾ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ। ਉਹ ਨੀਕੋ ਦੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਭਰੇ ਸੁਨੇਹੇ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਭਟਕ ਗਿਆ। ਨੀਕੋ, ਜੋ ਮਿਸਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਦੱਖਣ ਦਾ ਰਾਜਾ ਸੀ, ਬਾਬਲ ਨਾਲ, ਜੋ ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਸੀ, ਯੁੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਯੋਸ਼ੀਆਹ ਉਹ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਰਮਾਗੇਦੋਨ ਵਿੱਚ ਮਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ 11:40-45 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਭਰੇ ਸੁਨੇਹੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਸੁਨੇਹਾ 9/11 ਉੱਤੇ ਨੀਂਹ ਬਣ ਗਿਆ।

ਪਹਿਲੀ ਕਸੌਟੀ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਉਹ ਪੁਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਬੁਨਿਆਦਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜ ਆਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਦੂਜੀ ਪਰਖ ਦੂਤ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸੱਦੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਕਿ ਮੰਦਰ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਹੋ ਜਾਓ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੋ।

ਤੀਜੀ ਕਸੌਟੀ ਮੋਹਰ ਜਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੀ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਪਰਖ-ਕਸੌਟੀ ਹੈ।

ਪਹਿਲੀ ਪਰਖ ਨੀਂਹਾਂ ਉੱਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਪਰਖ ਹੈ, ਅਤੇ 2024 ਵਿੱਚ ਸੱਬਤ ਦੀਆਂ ਜੂਮ ਸਭਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲਗਭਗ ਅੱਧੇ ਉਹ ਇਕੱਲੀ ਸਿੱਧਾਂਤਕ ਦਲੀਲ ਕਰਕੇ ਚਲੇ ਗਏ ਜੋ 1843 ਦੇ ਚਾਰਟ ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਉਸ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਾਰੇ ਸੀ ਜੋ ਅੰਤਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਦੀ ਦਰਸ਼ਨ-ਝਲਕ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਡੈਨਿਯਲ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਦ ਚੌਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਡਿੱਗ ਪੈਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅੰਤਿਓਖੁਸ ਐਪੀਫੇਨੀਸ, ਜਾਂ ਇਸਲਾਮ ਸੀ।

ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤੇ ਜਣੇ ਦੱਖਣ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖੜੇ ਹੋਣਗੇ; ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੁੱਟੇਰੇ ਵੀ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰਨਗੇ; ਪਰ ਉਹ ਢਹਿ ਪੈਣਗੇ। ਦਾਨੀਏਲ 11:14.

ਕੀ ਇਸਲਾਮ ਜਾਂ ਅੰਤਿਯੋਕਸ ਐਪੀਫੇਨਸ ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲੁਟੇਰੇ ਸਨ, ਜਾਂ ਫਿਰ ਰੋਮ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਮਿਲਰ ਨੇ ਪਛਾਣਿਆ ਸੀ। ਮਿਲਰ ਨੇ ਸਮਝ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕਤਾ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਥਾ ਦੀਆਂ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਤਾਕਤਾਂ ਦੇਹਾਂ ਹੀ ਉਹੀ ਤਾਕਤ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਡਿੱਗ ਪਈਆਂ, ਅਤੇ ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲੁਟੇਰੇ ਸਨ। ਇਹ ਤਰਕ ਉਸ ਚਾਰਟ ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ "ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਹੱਥ ਦੁਆਰਾ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ," ਅਤੇ ਹੱਥਕੂਕ ਦੀਆਂ ਦੇਹਾਂ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹੋ ਇਕੱਲੀ ਦਰਸਾਵਟ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਐਸੀ ਘਟਨਾ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਚਾਰਟ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤਾ ਹਵਾਲਾ ਉਸ ਮੂਲਭੂਤ ਤਰਕ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਬਚਨ ਦੀ ਵੱਖ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਤਾਕਤ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ।

2024 ਵਿੱਚ, ਜੂਮ ਸਮੂਹ ਦਾ ਲਗਭਗ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਝੂਠੀ ਸਮਝ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਰੋਮ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੇ ਬੜੀ ਉਚਿਤਤਾ ਨਾਲ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਜੇ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ 2023 ਵਿੱਚ ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਤਦ ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਆਪਣੇ ਸੁਪ ਨਾਲ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੁਪ ਉਸਦੇ ਸੱਚ ਦੇ ਬਚਨ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਖੜ੍ਹੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਆਵਾਜ਼ ਇਸ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਵਾਚਾ ਦਾ ਦੂਤ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਵੇ, ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਸੌ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ।

ਫਿਰ 2024 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਪਰਖ ਆਉਂਦੀ ਹੈ—ਨੀਂਹਾਂ ਦੀ ਪਰਖ, ਇਹ ਪਰਖ ਕਿ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕੌਣ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ—ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਜੋ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਮੋਹਰਬੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅੰਦਰੂਨੀ ਦਰਸ਼ਨ ਜੋ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਮੋਹਰਬੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਹਰੀ ਦਰਸ਼ਨ ਉਹ ਦਰਸ਼ਨ ਹੈ ਜੋ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਰੋਮ ਹੈ। ਮਸੀਹ ਦਾ ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਦਾ ਇੱਕ ਬਾਹਰੀ ਦਰਸ਼ਨ। ਮੋਹਰਬੰਦੀ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਠਿਕਾਣਾ ਪੱਕਾ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਆਤਮਕ ਅਤੇ ਬੌਧਿਕ ਦੋਵੇਂ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ; ਅਤੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਅੰਦਰੂਨੀ ਦਰਸ਼ਨ ਆਤਮਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਗਿਆਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਬਾਹਰੀ ਦਰਸ਼ਨ ਬੌਧਿਕ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਅਨੁਭਵ ਹਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਮਾਪਦੰਡ ਹਨ ਜੋ ਮੋਹਰਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੇ, ਜਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਫ਼ਾਰਸ ਦੇ ਰਾਜਾ ਕੁਰਸ ਦੀ ਰਾਜਗੱਦੀ ਦੇ ਤੀਜੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਉੱਤੇ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਬੇਲਤਸ਼ੱਸਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਗੱਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ; ਅਤੇ ਉਹ ਗੱਲ ਸੱਚੀ ਸੀ, ਪਰ ਨਿਯਤ ਸਮਾਂ ਲੰਮਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਸਮਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਦਾਨੀਏਲ 10:1.

ਨੀਵਾਂ ਦੀ ਅਲਫ਼ਾ ਪਰਖ ਦਾਨੀਏਲ 11 ਦੀ ਆਯਤ 14 ਉੱਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੀ ਉਸੇ ਹੀ ਨੀਂਹੀ ਪਰਖ ਦੇ ਸਮਾਂਤਰ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਹ ਪਰਖ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਇਕਲੌਤੀ ਵਿਵਾਦਿਤ ਘਟਨਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਤਖ਼ਤੀ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੱਥਕੂਕ ਦੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 2024 ਦੀ ਨੀਂਹੀ ਪਰਖ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਉਤਰਨਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ August 11, 1840, 1888 ਅਤੇ 9/11 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਉਹ ਦੂਤ ਮੀਖਾਏਲ ਵਜੋਂ ਵੀ ਉਤਰਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੀਖਾਏਲ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਸਾ ਨੂੰ ਜੀ ਉਠਾਇਆ, ਜੋ ਇਲਿਆਹ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ 2023 ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਪੁਨਰੁੱਥਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਨੂੰ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਚਾਰ ਹਵਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਰਾਹੀਂ ਸੰਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਸਟਰ ਵ੍ਹਾਈਟ ਕ੍ਰੈਪਿਤ ਪਰ ਰੋਕਿਆ ਹੋਇਆ ਘੋੜਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਅਤੇ 9/11 ਦਾ ਇਸਲਾਮ ਹੈ। ਅਲਫ਼ਾ ਪਰਖ ਬਾਹਰੀ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਨੀਂਹ-ਸਰੂਪ ਪਰਖ ਸੀ। ਓਮੇਗਾ ਪਰਖ ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਿਖਰ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਵੇਗੀ।

ਤੀਜੀ ਪਰੀਖਿਆ ਵੱਲੋਂ ਅਨੁਸਰਿਤ ਹੋਣ ਲਈ ਕੋਈ ਅਲਫ਼ਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਕਿਉ ਹੋਵੇ? ਇਹੀ ਅਸਲ ਮਸਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਮੈਂ ਪਛਾਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। 2024 ਦੀ ਅਲਫ਼ਾ ਬਾਹਰੀ ਪਰੀਖਿਆ-ਦਰਸ਼ਨ ਤਿੰਨ ਪਰੀਖਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੀ ਹੈ। ਕੈਪਸਟੋਨ

ਓਮੇਗਾ ਪਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਈ ਉਸ ਬੁਨਿਆਦੀ ਪਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਪਰੀਖਿਆਵਾਂ ਤੀਜੀ ਪਰੀਖਿਆ ਨਾਲੋਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨ ਹਨ। ਤੀਜੀ ਪਰੀਖਿਆ ਇੱਕ ਲਿਟਮਸ ਪਰੀਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਪੜਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਪਹਿਲੀ ਪਰਖ ਨੀਂਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਪਰਖ ਮੰਦਰ ਦੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਇਮਾਰਤ ਹੈ। ਮੰਦਰ ਦੀ ਨੀਂਹ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸਕ ਅਵਧੀ ਦੌਰਾਨ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਬਾਬਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਮੰਦਰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਤੀਜਾ ਹੁਕਮ ਵੱਖਰਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦਾ ਦੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਰਬਭੋਮਤਾ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਗਰਿਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲਿਆ। ਤੀਜੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 2024 ਵਿੱਚ, ਨੀਂਹੀ ਅਲਫਾ ਪਰਖ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਮਿੱਟੀ-ਬਰਸ਼ ਆਦਮੀ ਦੇ ਲਗਭਗ ਖਾਲੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਸਨ।

ਓਮੀਗਾ ਪਰੀਖਿਆ ਉਹ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੰਦਰ ਸੰਪੂਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਾ ਸ਼ਿਖਰ-ਪੱਥਰ ਦੇ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੰਦਰ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਉਹ ਜਿੱਤਵੱਤੀ ਕਲੀਸਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸਥਾਪਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਜੰਗਲੀ ਘਾਹ ਹਟਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਮੰਦਰ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸੀ ਜਦੋਂ ਗਹਿਣੇ ਮੁੜ ਵੱਡੀ ਪੇਟੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟੇ ਗਏ, "ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਸੁੱਟਿਆ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਲੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ।" ਮਿਲਰ ਦੁਆਰਾ ਮਿੱਟੀ-ਬਰਸ਼ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਗਹਿਣਿਆਂ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਪੇਟੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਇਹ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, "ਮੈਂ ਅਤਿਅੰਤ ਆਨੰਦ ਨਾਲ ਜੈਕਾਰਾ ਮਾਰਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਜੈਕਾਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਗਾ ਦਿੱਤਾ।"

ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰੋ ਕਿ ਮਿਲਰ ਦੀ ਉਹ ਉੱਚੀ ਪੁਕਾਰ ਜੋ ਜਗਾਉਂਦੀ ਹੈ, "ਆਨੰਦ" ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਨੰਦ ਯੋਏਲ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ "ਨਵਾਂ ਦ੍ਰਾਖਰਸ" ਹੈ, ਅਤੇ "ਲਾਜ਼" ਉਹਨਾਂ ਹੋਰ ਦ੍ਰਾਖਰਸ ਪੀਣ ਵਾਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਹੈ ਜੋ ਨਵੇਂ ਦ੍ਰਾਖਰਸ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਜੋ ਮਿਲਰ ਨੂੰ ਜਗਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮੈਲ-ਕੁਚਾ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਗਹਿਣਿਆਂ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਸੰਦੂਕ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਵੱਡਾ ਸੰਦੂਕ ਉਹਨਾਂ ਗਹਿਣਿਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਕੁੜ-ਕਰਕਟ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸ ਸੰਦੂਕ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਦੋਹਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾ ਮੰਦਰ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਵੀ। ਮੰਦਰ ਦੂਜੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ, ਓਮੇਗਾ ਪਰਖ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜਦੋਂ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਝਰੋਖੇ ਖੋਲ੍ਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਭੀੜ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਰਗੀ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਜਲਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਰਗੀ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਚੰਡ ਗਰਜਨਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਰਗੀ ਇਹ ਕਹਿੰਦੀ ਸੁਣੀ, "ਹੱਲੇਲੁਯਾਹ; ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਓ, ਅਸੀਂ ਆਨੰਦਿਤ ਹੋਈਏ ਅਤੇ ਮਗਨ ਹੋਈਏ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਹਿਮਾ ਦੇਈਏ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਮਨੇ ਦਾ ਵਿਆਹ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਬਖ਼ਸ਼ਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸੁੱਚੇ ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਮਹੀਨ ਕਪੜੇ ਪਹਿਨੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਹੀਨ ਕਪੜੇ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਧਰਮੀਤਾ ਹਨ।" ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਲਿਖ, ਧੰਨ ਹਨ ਉਹ ਜੋ ਮੇਮਨੇ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਭੋਜ ਲਈ ਬੁਲਾਏ ਗਏ ਹਨ।" ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, "ਇਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸੱਚੇ ਬਚਨ ਹਨ।" ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 19:6-9.

22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ, "ਮਸੀਹ ਦੇ ਚਾਰ ਆਗਮਨ" ਪੂਰੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇਕ ਆਗਮਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੇਲੇ ਹੋਰ ਵੀ ਪੂਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮਲਾਕੀ ਤਿੰਨ ਵਿੱਚ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਛਾਂਟ ਅਤੇ ਸੁੱਧੀਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਵਾਚਾ ਦੇ ਦੂਤ ਵਜੋਂ ਆਇਆ। ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ 7:13 ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ। ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ 8:14 ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਆਹ ਲਈ ਵੀ ਆਇਆ। ਵਿਆਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੁਲਹਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰ ਚੁੱਕਦੀ ਹੈ।

"ਜਦੋਂ ਫਲ ਪੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤੁਰੰਤ ਉਹ ਦਾਤਰ ਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਟਾਈ ਆ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ।" ਮਸੀਹ ਆਪਣੀ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਲਾਲਸਾ-ਭਰੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਨਰੁਤਪੰਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਦ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਜੋਂ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਆਵੇਗਾ।" Christ's Object Lessons, 69.

ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਲੇਖਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਕਟ ਦੌਰਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਹਰ ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਤ "ਮਰਦਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ" ਨੂੰ "ਦੇਖਣ" ਰਾਹੀਂ ਹੀ "ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਚੇਤਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

"ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਕੰਮ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਪਾਪ, ਧਾਰਮਿਕਤਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਬਾਰੇ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੱਚਾਈ ਦੁਆਰਾ ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤੇ ਹੋਏ, ਉੱਚੇ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਉੱਚੇ, ਉੱਨਤ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹੱਦ-ਰੇਖਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੇਖੇ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਇਹ ਭੇਦ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੌਣ ਉਹ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮੁਹਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੌਣ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਇਕ ਜਾਲਸਾਜ਼ ਵਿਸ਼ਰਾਮ-ਦਿਨ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਪਰਥ ਆਵੇਗੀ, ਤਦ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਵਿਖਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਪਸ਼ੂ ਦੀ ਛਾਪ ਕੀ ਹੈ। ਇਹ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੱਚਾਈ ਸੁਣ ਲਈ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਦਿਨ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਮੰਨਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਸ ਪਾਪ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਮੁਹਰ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਮਿਆਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾਇਆ ਸੀ।" Bible Training School, December 1, 1903.

ਜਦੋਂ ਦੁਲਹਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਦੋਂ ਫਸਲ ਆ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ। ਫਸਲ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਪਹਿਲੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਦੀ ਗੋਹੂੰ ਦੀ ਭੇਟ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਭੇਟ ਦੇ ਝੰਡੇ ਵਜੋਂ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲੇ ਫਲ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਹਨ, ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਹੋਰ ਝੰਡੇ, ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਵੱਡੀ ਭੀੜ ਹੈ। ਝੰਡਾ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੈਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੈਨਾ ਸੁੱਧ ਚਿੱਟੇ ਮਹਿਲਿਨ ਵਿੱਚ ਸਜਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦਾ ਮੰਦਰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੰਦਰ ਕੇਵਲ ਮਿਲਰ ਦੀ ਵੱਡੀ ਪੇਟੀ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਜਿੱਤੂ ਕਲੀਸਿਆ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਆਤਮਾ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਵਰਦਾਨਾਂ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਵੇਖ, ਐਸਾ ਨਾ ਕਰ: ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਉਹਨਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਦਾ ਸਾਖੀ ਦਾਸ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਯਿਸੂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਹੈ: ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰ: ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 19:10।

ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਉਹ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਯਿਸੂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਬਾਈਬਲ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੇਹਾਂ ਵਿੱਚ "ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ" ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਚਲ੍ਹਾਣ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਫਿਲਾਦੇਲਫੀਆਈ ਚਲ੍ਹਾਣ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਤਦ ਉਹ ਸਭ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ "ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ" ਦੀ ਵਿਧੀ ਹੀ ਵਰਤਣਗੇ। ਉਹ ਗਵਾਹੀ ਦਿਵਿਆ ਲਹੂ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸਾਖੀ ਦਾ ਸੰਯੋਗ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੇਮਨੇ ਦੇ ਲਹੂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਬਚਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ; ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੌਤ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਨੂੰ ਪਿਆਰਾ ਨਾ ਜਾਣਿਆ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 12:11.

ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਜਦੋਂ ਦਿਵਯਤਾ ਦੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਮੇਮਨੇ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੂਸਾ ਮਨੁੱਖਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਓਮੇਗਾ ਮੇਮਨੇ ਦੀ ਦਿਵਯਤਾ ਦੇ ਲਹੂ ਲਈ ਅਲਫਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਹੀ ਦੁਲਹਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਦਾਤਾਂ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਸੁੱਤੀ ਦੇ ਬਾਰਿਕ ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਲਿਪਟੀ ਹੋਈ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਫੌਜ ਵਾਂਗ, ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਹੀ ਸੈਨਾ ਦੇ ਝੰਡੇ ਵਜੋਂ ਆਪਣਾ ਸਥਾਨ ਸੰਭਾਲ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਯੁੱਧ-ਮਾਰਚ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੁਲਹਨ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚਿੱਟੇ ਵਸਤੂ ਪਹਿਨਦੀ ਹੈ; ਇਹੀ ਉਹ ਸਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਖਿੜਕੀਆਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿੱਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਕਾਸ਼ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਵੇਖਿਆ, ਅਤੇ ਵੇਖੇ, ਇੱਕ ਚਿੱਟਾ ਘੋੜਾ; ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸਵਾਰ ਸੀ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਕਹਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਧਰਮਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅੱਗ ਦੀ ਜਵਾਲਾ ਵਰਗੀਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮੁਕਟ ਸਨ; ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨਾਮ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਕੇਵਲ ਉਹ ਆਪ। ਅਤੇ ਉਹ ਲਹੂ

ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੇ ਹੋਏ ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਕਹਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇ ਸੈਨਾਵਾਂ ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਨ ਉਹ ਚਿੱਟੇ ਘੋੜਿਆਂ ਉੱਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਈਆਂ, ਸੁੱਥਰੇ, ਚਿੱਟੇ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਮਹੀਨ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ। ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਤਲਵਾਰ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰੇ; ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਡੰਡੇ ਨਾਲ ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਸਰਬਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕ੍ਰੋਧ ਅਤੇ ਕੋਪ ਦੇ ਅੰਗੂਰਾਂ ਦੇ ਰਸਕੁੰਡ ਨੂੰ ਰੱਦਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਸਤੂ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਂਘ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਨਾਮ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 19:11-16।

ਜਦੋਂ ਮੈਲ ਝਾੜਨ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਖਾਲੀ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਿੜਕੀਆਂ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਰਤਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਓਮੀਗਾ ਸੰਦੂਕ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਮਜ਼ ਵਾਈਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਤਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸੇਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਰਥ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਰਤਨ ਕੇਵਲ ਖਿਲਰੇ ਹੋਏ ਨੀਂਹੀ ਸੱਚਾਂ ਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਖਿਲਰੇ ਹੋਏ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉੱਪਰ ਉਠਾਏ ਗਏ ਤਾਜ ਉੱਤੇ ਹਨ, ਜੋ ਮਸੀਹ ਦੇ ਮਹਿਮਾਮਈ ਰਾਜ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਦਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦੇ ਝੰਡ ਵਾਂਗ ਬਚਾਏਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੁਕਟ ਦੇ ਰਤਨਾਂ ਵਾਂਗ ਉਸ ਦੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਝੰਡੇ ਵਾਂਗ ਉੱਚੇ ਉਠਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਜ਼ਕਰਿਆਹ 9:16.

ਰੋਮ ਵੱਲੋਂ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਮੁਲਭੂਤ ਅਲਫ਼ਾ ਕਸੌਟੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਓਮੀਗਾ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਕਸੌਟੀ, ਸ਼ਿਖਰ-ਪੱਥਰ ਵਾਲੀ ਓਮੀਗਾ ਕਸੌਟੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕਸੌਟੀ ਹੈ, ਜੋ ਨਿਆਂ ਦੀ ਤੀਜੀ ਪਰਖ-ਕਸੌਟੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਸੌਟੀ ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਕੇ ਵੱਖ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤੇਲ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਅਤੇ ਮੂਰਖਾਂ ਨੂੰ ਅਲੱਗ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਭੈਣ ਵਾਈਟ ਨੇ ਕਫ਼ਰਨਹੂਮ ਦੇ ਸਿਨਾਗੋਗ ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਟਿੱਪਣੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ—“ਸੱਚ ਦੇ ਬਚਨ।”

ਕਫ਼ਰਨਹੂਮ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਯੂਹੰਨਾ 6:66 ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਨੇ ਇੱਕ ਹੀ ਵੇਲੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚੇਲੇ ਗੁਆ ਦਿੱਤੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਚੇਲੇ ਕਦੇ ਮੁੜ ਕੇ ਨਹੀਂ ਆਏ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਚੇਲਾਪਣ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਪਰਖ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਕਫ਼ਰਨਹੂਮ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਚੇਲਾਪਣ ਦੀ ਓਮੇਗਾ ਪਰਖ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਾਰੀ 2023 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅਵੀਂ ਪਰਖ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਚੇਲਾਪਣ ਦੀ ਓਮੇਗਾ ਪਰਖ ਦਾ ਪੂਰਵਰੂਪ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਫ਼ਰਨਹੂਮ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਰਖ ਸਵਰਗ ਦੀ ਰੋਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰਥਤਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤਿਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਲਾਗੂਅਰਥ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ।

ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਜੀਵਨ ਦੀ ਰੋਟੀ ਸੰਬੰਧੀ ਸਭਾਘਰ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੋੜਵੀਂ ਘੜੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਬਚਨ ਸੁਣੇ, ‘ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਮਾਸ ਨਾ ਖਾਓ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਲਹੂ ਨਾ ਪੀਓ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ।’ ਯੂਹੰਨਾ 6:53। ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਮਸੀਹ ਸੰਸਾਰਿਕ ਭਲੇ ਦੀ ਥਾਂ ਆਤਮਿਕ ਭਲਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੁਰਅੰਦੇਸ਼ ਸਮਝਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਸੋਚਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਾਣ-ਆਦਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਉੱਚਾ ਦਰਜਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕੇਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਨਿਰਣੈ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਜੋੜੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ। ਉਹ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰੇਗਾ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕੀਤੀ।”

“ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਸ ਨੇ ਅਜੇਹੇ ਸੰਦੇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਭਰਮਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ...” The Desire of Ages, 719.

ਪਹਿਲੀ ਪਰੀਖਿਆ

“ਯਿਸੂ ਨੇ ਜਦੋਂ ਸਵਾਰਥੀ ਯਹੂਦਾ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਨਿਗਾਹ ਡਾਲੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕਰ ਬੈਠਿਆ ਕਿ ਮਾਸਟਰ ਨੇ ਉਸਦੀ ਕਪਟਤਾ ਨੂੰ ਭੇਦ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਨੀਚ, ਘਟੀਆ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਨਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਠੋਕਰਨਾ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸਿੱਧੀ ਝਿੜਕੀ ਸੀ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਭੜਕ ਉੱਠਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਐਸਾ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਖੁਲ੍ਹ ਗਿਆ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਅੰਦਰ ਆ ਕੇ ਉਸਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾ ਗਿਆ। ਤੇਬਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਇ, ਉਸ ਨੇ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ। ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਦੀ ਸੂਝ ਨਾਲ ਚੁਭਿਆ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਕਰਕੇ ਕਿ ਉਸਦਾ ਦੇਸ਼ ਜਾਣਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ, ਉਨਮਾਦ ਤੱਕ ਉਕਸਾਇਆ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮਹਾਂਯਾਜਕ ਦੇ ਮਹਲ ਵੱਲ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੇ ਸਭਾ ਨੂੰ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ ਪਾਇਆ। ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਐਸੇ ਮਨੁੱਖ ਵਾਂਗ ਵਰਤਿਆ ਜੋ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਆਪਣੇ ਮਾਸਟਰ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜੇ ਇਨਾਮ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਤੀਹ ਟੁਕੜੇ ਸਨ; ਅਤੇ ਸੁਗੰਧਿਤ ਤੇਲ ਦੇ ਡੱਬੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਾਲੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਘੱਟ ਰਕਮ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਮੁਕਤਿਦਾਤਾ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ।”

“ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਆਚਰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਯਹੂਦਾ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ-ਜੁਲਦੇ ਹਨ। ਜਦ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਦਾਗ਼-ਸਥਾਨ ਬਾਰੇ ਚੁੱਪੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਦ ਤੱਕ ਕੋਈ ਪ੍ਰਗਟ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਸਦੀ; ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾੜਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਦ ਕਸੈਲਾਪਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਭਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।” Youth Instructor, July 12, 1900.

ਦੂਜੀ ਪਰਖ

“ਪਸਾਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯਹੂਦਾ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਯਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਝੌਤਾ ਪੱਕਾ ਕਰ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ.... ਹੁਣ ਮਸੀਹ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਪੈਰ ਧੋਣ ਦੇ ਕੰਮ ਕਾਰਨ ਯਹੂਦਾ ਠੋਸ ਖਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ, ਜੇ ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਤਨਾ ਨਿਵਾਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਰਾਜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸੰਸਾਰੀ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲੋਕਿਕ ਮਾਣ-ਮਰਯਾਦਾ ਦੀ ਹਰ ਆਸ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਗਈ। ਯਹੂਦਾ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ ਕੁਝ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ। ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸਮਝਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਤਨਾ ਹੇਠਾਂ ਲਿਆਂਦਾ ਦੇਖ ਕੇ, ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਪੱਕਾ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਧੋਖਾ ਖਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਸਟ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਕਰਨ ਉੱਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰ ਲਿਆ।” The Desire of Ages, 645.

ਅੰਤਿਮ ਫ਼ੈਸਲਾ

ਆਪਣੇ ਮਨੋਰਥ ਦੇ ਪਰਗਟ ਹੋ ਜਾਣ ਉੱਤੇ ਅਚੰਭੇ ਅਤੇ ਘਬਰਾਹਟ ਵਿੱਚ, ਯਹੂਦਾ ਜਲਦੀ ਨਾਲ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਲਈ ਉੱਠ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ। ‘ਫਿਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਜੇ ਤੂੰ ਕਰਦਾ ਹੈਂ, ਜਲਦੀ ਕਰ.... ਉਹ ਗਰਾਸ ਲੈ ਕੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਹਰ ਚਲਾ ਗਿਆ: ਅਤੇ ਰਾਤ ਸੀ।’ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਮੁੜ ਕੇ ਬਾਹਰਲੇ ਹਨੇਰੇ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਦਗਾਬਾਜ਼ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਰਾਤ ਸੀ।

“ਜਦ ਤੱਕ ਇਹ ਕਦਮ ਨਾ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਯਹੂਦਾ ਤੇਬਾ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਹਿ-ਚੇਲਿਆਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਤੋਂ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਤਦ ਅੰਤਿਮ ਫ਼ੈਸਲਾ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਸੀਮਾ-ਰੇਖਾ ਪਾਰ ਕਰ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ।”

ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਪਰਖੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਅਦਭੁਤ ਧੀਰਜ ਅਤੇ ਦੀਰਘ-ਸਹਿਨਸ਼ੀਲਤਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਯਹੂਦਾ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਜੇ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਅਣਕੀਤਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹ ਦੋ ਵਾਰ ਸੰਧਿ ਕਰ ਚੁੱਕਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤੰਬਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਫਿਰ ਵੀ ਦਿੱਤਾ। ਗੱਦਾਰ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਦੇ ਗੁਪਤ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਕੇ, ਮਸੀਹ ਨੇ ਯਹੂਦਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦਿਵਯਤਾ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦਿੱਤਾ। ਝੂਠੇ ਚੇਲੇ ਲਈ ਇਹ ਤੰਬਾ ਵੱਲ ਆਖਰੀ ਬੁਲਾਹਟ ਸੀ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਦਿਵਯ-ਮਾਨਵੀ ਹਿਰਦੇ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਅਣਕੀਤੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ ਗਈ ਸੀ। ਦਇਆ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੜੀਅਲ ਅਰੰਕਾਰ ਨੇ ਵਾਪਸ ਠੇਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਵਸ ਵਿੱਚ ਕਰ

ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਵੱਧ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਜਵਾਰ ਨਾਲ ਮੁੜ ਆਈਆਂ। ਪਰੰਤੂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਜਾਣ ਨਾਲ ਯਹੂਦਾ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਘਬਰਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਹੋਰ ਵੀ ਅਡੋਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਸੰਸਕਾਰਕ ਭੋਜਨ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਕੇ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਚਲਾ ਗਿਆ।

“ਯਹੂਦਾ ਉੱਤੇ ਹਾਏ ਉਚਾਰਦੇ ਹੋਏ, ਮਸੀਹ ਦਾ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਵੱਲ ਦਇਆ ਦਾ ਵੀ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਸੀਹਾ ਹੋਣ ਦਾ ਸਰਵੱਚ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘ਮੈਂ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ ਕਿ ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ।’ ਜੇ ਯਿਸੂ ਚੁੱਪ ਰਹਿੰਦਾ, ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਉਸ ਉੱਤੇ ਆਉਣਾ ਸੀ ਉਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੀਤਕ ਤੌਰ ਤੇ ਅਗਿਆਨ ਰਹਿੰਦਾ, ਤਾਂ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਇਹ ਸੋਚ ਲੈਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਕੋਲ ਦਿਵਿਆ ਪੂਰਵ-ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਘਾਤਕੀ ਭੀੜ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੈ। ਹੁਣ ਯਹੂਦਾ ਨੂੰ ਕਹੋ ਉਸ ਦੇ ਇਹ ਬਚਨ, ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਮਸੀਹ ਦੀ ਅਪਮਾਨਿਤ ਅਵਸਥਾ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੇ ਸੱਚੇ ਅਨੁਯਾਇਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨਗੇ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਯਹੂਦਾ ਆਪਣੇ ਭਿਆਨਕ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਹਾਏ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤੀ ਉੱਤੇ ਉਚਾਰਿਆ ਸੀ।” The Desire of Ages, 653–655.